

JEGYZŐKÖNYV

**A Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat
Időügyi Tanácsának
2015. december 16-án, 14.00 órai kezdettel megtartott 5. üléséről.
(1126 Budapest, Kiss János altábornagy utca 33/b.)**

Jelen vannak:

Szavazati joggal rendelkező tagok:

Fonti Krisztina alpolgármester, elnök
Szabó Ágnes
Mihalekné Kádár Magda

Bp. Főváros XII. kerületi Hegyvidéki Önkormányzat
Virányos Gondozási Központ Idősek Klubja
Kulturális Szalon

Tanácskozási joggal rendelkező tagok:

Müller Csaba
Szokoli Erzsébet
Molnár Károlyné
Ecseri Emőke

Népjóléti Iroda vezetője
Hegyvidéki Gondozási Központ intézményvezetője
Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia
Zugligeti Szent Család Plébánia

Fonti Krisztina: Köszöntötte a megjelenteket. Bemutakozott. Szeptembertől ő a területért felelős alpolgármester, ezzel együtt a Tanács elnöke. Örül a változásnak, munkája révén ugyanis eddig csak az óvodás és iskolás korosztályhoz került közel, de az új területnek köszönhetően ezentúl a legidősebbeket érintő kérdésekről is tud majd.

Az Idősügyi Tanács létrejöttéről képviselőként tud, céljával, lehetőségeivel most ismerkedik. Jó kezdeményezésnek tartja. Bár a kerület több csatornán keresztül is eléri az időseket - a kerületi programokra, rendezvényekre, az intézményi szolgáltatásokra gondol -, ez a kezdeményezés egy újabb lehetőség arra, hogy az idős emberek hangja eljusson a kerület döntéshozóihoz. Örül a lehetőségnek, bízik az eredményes, közös munkában.

A mai ülést a bemutatkozáson túl abból az okból is kezdeményezte, hogy a Tanács tagjai tájékoztatást kapjanak a „Szépkorúakért a Hegyvidéken” program eddig elért eredményeiről. Kéri Szokoli Erzsébetet, a program „gazdáját”, adjon tájékoztatást, hol tart most ez a kezdeményezés.

Szokoli Erzsébet: A „Szépkorúakért a Hegyvidéken” program teljes gőzzel ez év elején indult. A programnak három pillére van. Az első, a legkorábban beindított szolgáltatás az Információs Pont. A szolgáltatást azoknak szánják, akik idősek, illetve azoknak, ahol idős hozzátartozók vannak és segítségre van szükség bármilyen ügy elintézéséhez. Az Információs Pont a ma lehetséges összes kommunikációs csatornán elérhető: telefonszámon, zöldszámon, online-n, skype-on, postai úton.

Ma már elmondható, hogy nagyon sokan tudnak az Információs Pontról, nagyon sok az érdeklődő. Közöttük még mindig többen vannak azok, akik nem saját részre, hanem idős hozzátartozójuk ellátásában kérnek segítséget.

Ez a fajta tájékozottság azt is eredményezi, hogy bár az Alaptörvény kimondja, hogy a felnőtt gyermekek kötelessége az idős szülők ápolása, sok esetben a fizikai lehetetlenség miatt a gondoskodások nem történnek meg, és az intézmény segítségét kérik.

Azt is látja, hogy itt a kerületben sok a jó szomszédi kapcsolat, amikor a szomszédok segítőkészek, de ugyanakkor bármi közbe jöhet a segítőnek, így egy idő után terhes lehet a segítségnyújtás. Ilyen esetekben is keresik az intézményt.

Egyre több az intézmény szolgáltatásait igénybevevők száma. A kapacitás nem lehet kérdés akkor, amikor rászoruló emberek sorsát, életük nehéz vagy utolsó szakaszát kell könnyebbé tenni.

Az Információs Pont hasznát abban is látja, hogy a beszélgetéseknek köszönhetően igyekezzenek egyéb segítséget is megadni. A beszélgetés ugyanis nem csak abból áll, hogy kinek mire van szüksége, hanem sok minden egyebet megtudnak az idősről, így egyéb szükségletei mentén is tudnak tanácsot adni. A szolgáltatás reggel 8-tól este 6-ig elérhető.

A másik pillére a programnak a közösségfejlesztők egyesülete által elindított Szomszédsági önkéntes program. Nagyon jó csapat verődött össze a Németvölgy területén, akik a maguk munkáját nem úgy emlegetik, hogy „Szépkorúakért a Hegyvidéken”, hanem úgy, hogy „Szépkorúak a Hegyvidéken”. És valóban, kezdeményezéseiket nemcsak magukért teszik, hanem a Hegyvidékért. Kialakultak bérházakon belüli szomszédsági kapcsolatok, amelyek éltek eddig is, csak egy kicsit élesíteni kellett azokat. Nyár folyamán volt olyan, bérházon belüli találkozó, ahol az innen elszármazottakat vendégül látták. Rendszeresen vannak az időskori aktivitást megtartandó Nordic Walking túrák a Normafánál. Itt, a Németvölgy Gondozási Központban már két csoportban van kezdő angol nyelvi kurzus, amit önkéntes végez és az idősek száma olyan mértékben nőtt, hogy szükség volt a második csoportra. Nagyon jó kapcsolatot alakított ki a közösségfejlesztők egyesületének szakembere, Gyenes Zsuzsa a Helytörténeti Galériával. Elindult most egy helytörténeti műhely, ami a kerület helytörténeti gyűjteményének is segítségével van a bérházak egy-egy múltbeli történetének, emlékének felkutatásában. Ez a program teljes mértékben külső szakemberekre van bízva, egy kolléga mentorként dolgozik benne és most kapcsolódott be a Virányos Gondozási Központ egy gondozónője.

Amit most örömmel lát, hogy a tavalyi évben állítottak először betlehetet ennek a közösségnek a tagjai. Látni, hogy elindult valami és az önkéntesek képesek maguk működtetni közösségüket. Már nem kértek segítséget, minden felmerülő problémát megoldanak maguk. Ezt az önszerveződést nagyon jó látni. Lehet ennek később egy másik oldala, amikor megjelennek az igényekkel ezek a közösségek. Azt gondolja, hogy a helyi részvételnek ez is a velejárója. Az itteni Önkormányzatot úgy ismeri, hogy fontos neki az állampolgárok és fontosak a visszajelzések is.

A program harmadik pillére az aktív idősek önkéntes programba történő bevonása. Az idei évben két önkéntes csoport képződött, az egyik tavasszal, a másik novemberben. Az okleveleiket ünnepélyes keretek között a Szabó Ervin könyvtárban kapták meg, az eseményen a Szabó Ervin Könyvtár főigazgatója is jelen volt. November végén 16 fő végezte el a képzést, közöttük ketten még aktívan dolgoznak.

Fontosnak tartja, hogy éreztessék az önkéntesekkel azt, hogy amit csinálnak, az egy nagyszerű dolog, mert az idejüket adják oda a másik embernek vagy a köznek. Akik rendszeresen tevékenykednek a már képzett önkéntesekből, az kb. 20 fő. Ez változó, függ attól, hogy az idős, akihez az önkéntes egy gondozónővel együtt kijár, az otthon van-e vagy nincs, mert esetleg éppen kórházba került. Ami pozitívum – ezt az önkéntesek és az idősek visszajelzéséből is tudja –, hogy az idősek szó szerint ünnepnapnak élik meg, ha megy hozzájuk az önkéntes. Ugyanezt látni az önkénteseken is. Egy harmadik oldala is van ennek: a mentorok, a házi gondozók féltek attól, hogy az önkéntes munka jelenlétével elfogy az ő munkájuk, nem lesz rájuk szükség. De most már az elmúlt év tapasztalatai alapján lehet azt mondani, hálásak, amiért ezt a lépést megtette az intézmény, mert valóban segítség számukra. Sétálni tudnak az idősek, sütnek-főznek együtt, van kivel az időseknek beszélgetni. Van, akivel újra rendezték a könyvespolcot és van, akivel - ez már terápiás jellegű - a régi fotóalbumokat rendezgették. A gondozónők naponta 6-7 helyszínre mennek, emiatt ezekre a valóban fontos dolgokra sajnos részükről nem jut idő.

A program koordinátora jól ismeri az időseket, az önkénteseket és a házi gondozókat is, így ügyesen hozza össze a résztvevőket az eredményes munka érdekében.

Müller Csaba: 2-3 dolgot fűzne hozzá. Az egyik: azt látja, hogy az Önkormányzat mindig is nyitott volt, de ha lehet, egyre nyitottabb. Ezért nem fél attól, hogy olyan közösségek alakulnak ki, akik megfogalmazzák, hogy mire van szükségük, mert azért van az Önkormányzat, hogy ezeknek a kéréseknek eleget tegyen, ha tud. Ezért jó, ha találkozik az igény és a válasz, a segítség a kérésre.

A másik, hogy Szokoli Erzsébet előtt nem volt olyan vezetője az intézménynek, aki bevállalta volna ezeket a programokat. Nagyon nagy rizikót érzett bármelyik korábbi vezető abban, hogy hogyan engedjen önkénteseket az idősek közelébe. Ez egy nagy kockázat. Szokoli Erzsébet bevállalta ezt, mert megtalálta a módját annak, hogy hogyan válassza ki nagyon nagy alaposággal a vállalkozó önkénteseket, hogy hogyan küldje ki őket az idősekhez. Látható, hogy így mégsem akkora kockázat a dolog, viszont nagy a társadalmi haszna.

Ezeknek a programoknak is köszönhető az, túl az Önkormányzat egyéb intézményeinek időseket érintő programjain, hogy az idén az Önkormányzat Idősbarát Önkormányzat Díjat kapott.

És innen is visszautalna az első körben általa elmondottakra, hogy borzasztó büszke a programokra, de hogy ebből mit éreznek az idősek, azt jó tudni közvetlenül tőlük, illetve a Tanács tagjaitól.

Ecseri Emőke: A saját területén az önkénteseket annyira nem érzékeli, de szeretné megemlíteni és megköszönni azt a gondoskodást, amit egy 102 éves néni esetében tapasztal. Hozzá délelőtt is, meg délután is, tehát naponta 2x mennek szakképzett gondozónők. Erre, a praxisában még nem volt példa. A gondozónők, valamint a vezető gondozónő áldozatkészségét külön is megemlíti.

Kérdezi, kaphatnának-e címetek, akikhez képzés nélkül ki tudnák küldeni az „önkénteseiket” pl. egy beszélgetésre, felelősségvállalás mellett.

Szokoli Erzsébet: Ennek nincs akadálya. A Gondozási Központ munkatársai is szívesen elmennek a karitász összejöveteleire, hogy az együttműködést kölcsönössé tudják tenni.

Molnár Károlyné: Ugyanazt tudja elmondani, amit Emőke. Ők sem találkoztak még önkéntesekkel, a gondozók munkáját viszont nagyon elismerik.

Egy esetről szeretne említést tenni: van egy idős ember az ismeretségi körében, akihez kijártak a gondozók, majd a közelmúltban az intézmény vezető gondozója felmérte az idős ember állapotát, majd jelezte neki, hogy nem érte el egy bizonyos pontrendszerben azt a pontot, amivel ellátásban maradhatna. Lehet valamit tudni erről a pontrendszeréről? Úgy ítéli meg, hogy az idős úr nem lát, járni nehezen tud, 90 év feletti. A körülményeit úgy ítéli meg, hogy nagyon rászorul az ellátásra. Nem tudja megérteni, hogy miben nem érte el azt a bizonyos pontot.

Szokoli Erzsébet: Január 17-étől szigorították az ellátásba kerülés lehetőségét. Addig egy maximum 10 pontos ún. gondozási szükséglet volt a minimum. Előzetesen megnézték, milyen az idős önellátása, tud-e öltözködni, tisztálkodni, közlekedni, étkezni egyedül, milyen az érzékelése. Január 17-étől ezt a 10 pontos határt 20 pontra módosították, emiatt az új kérelmezők közül többen „kiesnek” az ellátásból. Jelenleg folyik a gondozási szükséglet felmérése a meglévő, a már a rendszerben lévő 240 ellátottnak.

A felülvizsgálatot követően egy központi nyilvántartásból a hatóság (Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal) látni fogja, hogy személy szerint kinek mennyi a gondozási szükséglete és az mennyire indokolt.

Amennyiben az ellátást a hatóság nem találja megalapozottnak, több százezer forintig terjedő bírságra lehet számítani.

Az Önkormányzat teljes mértékben rugalmas, várható, hogy mindenki, aki ténylegesen rászorul, ellátásban részesül. Elképzelhető, hogy ezek után tényleg szükség lesz a Karitások segítségére, mert lehet, hogy az intézmény az igényeket nem fogja tudni egyedül teljesíteni.

Ez utóbbiak esetében az állami támogatástól elesik ugyan az Önkormányzat, de ellátatlanul senki sem marad.

Müller Csaba: Megköszöni a Tanács tagjainak, ha ezeket az információkat, részleteket kommunikálják majd az ellátottak és családtagjaik felé.

Ecseri Emőke: Volt arra példa a múltban, hogy valaki indokolatlanul kért gondozást?

Szokoli Erzsébet: Nem. Ami miatt indult a szigorítás, az egy szórványos vidéki gyakorlat volt, amikor nem tipikus gondozási tevékenységek adminisztrálása történt.

Molnár Károlyné: Az önkéntesek között voltak olyanok, akik nem bírták a vállalt munkát?

Szokoli Erzsébet: Nem. Arra volt példa, hogy személyes konfliktus miatt váltásra volt szükség. Olyan nem volt, aki nem bírta, hiszen előre tudni lehet, hogy ki mire vállalkozik, tehát az elején már egyértelmű, hogy mire osztható be az önkéntes.

Molnár Károlyné: 24 órás gondozás van a területben?

Szokoli Erzsébet: Nem, nincs. Erre a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás a lehetőség.

Müller Csaba: Van-e még egyéb ügy, ami ebben az évben foglalkoztatta a Tanács tagjait, illetve közösségük tagjait és a jövőre nézve is fontos lehet.

Mihalekné Kádár Magda: A Kulturális Szalonnal kapcsolatban szeretne röviden néhány mondatot szólni. A klubtagok fejből tudnak minden programot, ehhez igazítják családi életüket. Csodálattal nézi ezt, mint nyugdíjas tanár. Azt, hogy ez az elkötelezettség, ez az érdeklődés nem csak a gyerekekre jellemző, hanem az ilyen-olyan bajokkal, betegségekkel bíró 80-90 éves idős emberekre is. Eltűnnek a korosztályi jellemzők. Az idősök ottmaradnak a fiatalok programjain, a fiatalok az idősök programjain.

Müller Csaba: Köszöni, hogy ezt az információt megosztotta a Tanács tagjaival. Ezt az Önkormányzat is így látja, de sokkal jobb, ha valaki onnan „belülről” mondja el ezeket az információkat.

Ecseri Emőke: Milyen kapacitása van ennek a Kulturális Szalonnak?

Mihalekné Kádár Magda: 50 és 100 fő között tudnak leülni a résztvevők, de volt már olyan program, ahol 110 főt is regisztráltak. A Szalon híre elterjed a tagoknak és azok családtagjainak köszönhetően.

Szabó Ágnes: A Gondozási Központban már egyfajta „önkiszolgálást” tapasztal. Laposnak érzi a klubéletet.

Szokoli Erzsébet: Végez majd az intézmény egy elégedettségi vizsgálatot. Elképzelhető, hogy a klubtagság összetétele változott, sok lehet az új klubtag.

Szabó Ágnes: Nem tud arról, hogy annyi új klubtag lenne.

Szokoli Erzsébet: A közösségfejlesztőkkel egyeztetni fog.

Fonti Krisztina: Megköszönte a Tanács tagjainak a részvételt, az ülést bezárja.

k.m.f.

Fonti Krisztina
elnök

Mihalekné Kádár Magda
tag

Müller Csaba
irodavezető